ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΓΩΝΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΡΙΩΝ ΚΑΙ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ

Ο νοσηλευτικός κλάδος ήταν ανέκαθεν η «ραχοκοκαλιά» και «η ατμομηχανή» της περίθαλψης των ασθενών στην Υγεία. Με τον συνολικό αριθμό μας να αριθμεί σε πάνω από 40.000 συναδέλφων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, καταλαβαίνει κανείς την δύναμη μας εάν παλέψουμε συλλογικά για τα δικαιώματά μας. Αυτό όμως ως τώρα δεν συμβαίνει.

Είμαστε κατακερματισμένοι σαν κλάδος, ουσιαστικά απαξιωμένοι στην συνείδηση της κοινωνίας (πέρα από τις ανοησίες με τα «χειροκροτήματα»), και απομονωμένοι ο καθένας στον ατομικό του αγώνα για βελτίωση της προσωπικής του θέσης και καθημερινότητας και της επαγγελματικής του υπόστασης στην «αλυσίδα παραγωγής» στον χώρο της Υγείας.

Και είναι έντονα εμφανής η τάση των συναδέλφων για «συλλογή προσόντων» με πτυχία, μεταπτυχιακά, διδακτορικά, σεμινάρια με μονάδες πιστοποίησης κλπ, ώστε όλα αυτά συνολικά να τα αξιοποιήσουμε στη συνέχεια για την ατομική επαγγελματική μας ανέλιξη καταρχήν και κυρίως για την απομάκρυνση όσο το δυνατόν μακρύτερα από το κυκλικό ωράριο και τον ασθενή μας, από την κλινική πράξη και φροντίδα του. Είναι αυξανόμενη επίσης η στροφή στην εκπαίδευση αυτή καθεαυτή (ΙΕΚ, δευτεροβάθμια και ανώτατη εκπαίδευση) και τις όμορες δραστηριότητες που καταφεύγουν αρκετοί καταξιωμένοι και καταρτισμένοι συνάδελφοι/συναδέλφισσες όντας εξοντωμένοι από τις βάρδιες, το κυκλικό ωράριο, την υποστελέχωση και τις μη ασφαλείς αναλογίες νοσηλευτή – ασθενούς.

Και επιλέγουν να φύγουν από την κλινική πράξη όσοι δύνανται – ο καθένας μας ατομικά – καθώς αισθάνονται ότι αυτή την εποχή δεν υπάρχει κανένας φορέας (επαγγελματικό επιμελητήριο, ΕΝΕ, νοσηλευτικός σύλλογος κλπ κλπ) για να υπερασπισθεί συλλογικά τα δικαιώματά μας στην εργασία. Δεν υπάρχει κανείς να υπερασπισθεί την εργασία με 12ωρη ανάπαυση ανάμεσα στις βάρδιες, την μείωση των ωρών εργασίας με 4 εξάωρες βάρδιες στο 24ωρο, τις ασφαλείς αναλογίες νοσηλευτών – ασθενών, μία νυχτερινή βάρδια- το πολύ – για

κάθε εβδομάδα, αλλά και ικανοποιητικές απολαβές ώστε να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας (και να μην καταφεύγουμε σε δεύτερη δουλειά πχ σε έτερο πόστο σε άλλη κλινική, σε αποκλειστικά, σε εκπαιδευτικό έργο επιπλέον μετά από την βάρδια κλπ κλπ). Όπως επίσης δεν υπάρχει κανένας θεσμικός φορέας να υπερασπισθεί το δίκαιο αίτημα μας για μία Ενιαία Πανεπιστημιακή Νοσηλευτική σχολή χωρίς διαχωρισμούς πλέον.

Απέναντι σε όλα αυτά τα ανοιχτά ζητήματα, έχουμε την παροιμιώδη αδιαφορία από την κυβέρνηση κ το υπουργείο Υγείας καθώς δεν αισθάνονται υποχρεωμένοι ούτε καν να απαντήσουν στα προβλήματα που αναδεικνύουμε. Και αυτό διότι οι βασικοί και μοναδικοί συνομιλητές τους, οι ΠΑΣΥΝΟ & ΕΝΕ (συνδικαλιστικό μόρφωμα των πτυχιούχων νοσηλευτών και επαγγελματικό επιμελητήριο αντίστοιχα) δεν τοποθετούνται ουσιαστικά και με αγωνιστική διάθεση για όλα τα παραπάνω αλλά μοναδικό τους μέλημα είναι η εξυπηρέτηση των ειδικά συγκεκριμένων ταξικών συμφερόντων μόνο των προϊστάμενων και ανώτερων στελεχών στην νοσηλευτική ιεραρχία καθώς και να εξασφαλίζουν το δικαίωμα στην εξέλιξη και τα μισθολογικά αιτήματα κυρίως αυτής της μερίδας νοσηλευτών (υπενθυμίζουμε εδώ την σπουδή και στήριξη που έδωσαν στον αγώνα για το επίδομα προϊστάμενου μονάχα, αγνοώντας και αφήνοντας στην άκρη το αίτημα για ένταξη στα ΒΑΕ και για ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς των υπόλοιπων νοσηλευτών της βάρδιας και του κυκλικού ωραρίου). Είναι πέρα για πέρα εμφανές ότι υπάρχει παντελής έλλειψη ουσιαστικής εκπροσώπησης των συμφερόντων της πλειοψηφίας αυτών των απλών νοσηλευτών-νοσηλευτριών της βάρδιας και του κυκλικού ωραρίου, των επιθυμιών για μία φυσιολογική αξιοπρεπή ζωή με ανθρώπινες συνθήκες αυτών των συναδέλφων που στην πλειοψηφία τους είναι κυρίως γυναίκες, μητέρες με οικογένειες και παιδιά, αλλά και μονογονεϊκές οικογένειες, κλπ.

Η Νοσηλευτική σαν αυτόνομη επιστήμη χρονολογείται πολλές δεκαετίες πίσω. Σαν αυτόνομη υπηρεσία υφίσταται με τον νόμο ίδρυσης του ΕΣΥ το 1983 (Ιατρική Υπηρεσία, Νοσηλευτική Υπηρεσία, Διοικητική Υπηρεσία) αλλά παρόλα αυτά κανένα υγειονομικό/νοσηλευτικό σωματείο/συνδικαλιστική συλλογικότητα δεν κατάφερε όλα αυτά τα χρόνια να οργανώσει συνδικαλιστικά ενεργά και ουσιαστικά, σε διαρκή μόνιμη βάση εκείνους τους απλούς καθημερινούς νοσηλευτές οι οποίοι δεν μιλούν αφηρημένα για την Νοσηλευτική επιστήμη, αλλά θέλουν να είναι κομμάτι του πανυγειονομικού κινήματος για τα δικαιώματα των ασθενών σε αξιοπρεπείς υπηρεσίες υγείας και να καλυτερέψουν και την καθημερινότητα των συναδέλφων μιλώντας από τη σκοπιά των ταξικών συμφερόντων των νοσηλευτών, των «εργατών υγείας».

Και οι κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια τι έκαναν;

Απαντώντας στην ανάγκη για «εκπροσώπηση» λοιπόν, με το νόμο 3252/04 ιδρύθηκε από την κυβέρνηση ΝΔ η Ένωση Νοσηλευτών Ελλάδος με ένα αντιδημοκρατικό πλειοψηφικό εκλογικό σύστημα ώστε η εκλεγμένη στη συνέχεια διοίκηση (από μία μικρή μειοψηφία 10-15% όσων εγγεγραμένων και όσων δεν χρωστούν συνδρομές) να μην έχει ουσιαστική διεκδικητική αγωνιστική διάθεση αλλά να είναι συνοδοιπόρος και παρατηρητής των μετέπειτα εκάστοτε κυβερνητικών επιλογών της απαξίωσης του κλάδου και της επαγγελματικής υπόστασης του νοσηλευτή.

Και όντως απαξιωθήκαμε αρκετά όταν από το προεδρικό διάταγμα 351/1989 και έκτοτε δεν έχει μεριμνήσει κανείς να εκσυγχρονισθούν τα επαγγελματικά δικαιώματα, να περιγραφούν και εξειδικευθούν οι κλινικές παρεμβάσεις του νοσηλευτή, να θεσμοθετηθεί το δικαίωμα στην συνταγογράφηση φαρμάκων παρα μόνο έγινε μία σύντομη επιπόλαιη προεκλογική ψηφοθηρική προσπάθεια από την κυβέρνηση ΝΔ το 2015 που αποσύρθηκε ακαριαία μετά από τις συντεχνιακές αντιδράσεις του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου.

Βλέποντας τη «μεγάλη εικόνα», καταλαβαίνουμε ότι κανέναν από τους κρατούντες δε συμφέρει ένας θεσμικός φορέας με ενεργά μέλη των σύνολο των δεκάδων χιλιάδων μελών της νοσηλευτικής κοινότητας που θα έχουν λόγο και άποψη και θα διεκδικούν τα δικαιώματα τους στον χώρο της Υγείας. Για αυτό και φροντίζουν να μας έχουν απαξιωμένους, με ασθενική «εκπροσώπηση» για να επικροτούμε τις κυβερνητικές επιλογές όπως τις αθρόες προσλήψεις μόνο επικουρικών συναδέλφων, τις μηδενικές προσλήψεις μονίμων, τις μη ασφαλείς αναλογίες νοσηλευτή – ασθενούς, την επαγγελματική εξουθένωση burn out, αλλά και την επιχειρούμενη περαιτέρω ιδιωτικοποίηση της δημόσιας υγείας με την είσοδο ιδιωτικών κεφαλαίων μέσω ΣΔΙΤ στα νοσοκομεία.

Οι χειρισμοί του Υπουργείου Υγείας απέναντι στη νοσηλευτική κοινότητα αποτυπώνουν τη μεγάλη αντίφαση ανάμεσα στα χειροκροτήματα και τα φιλικά χτυπήματα στην πλάτη από τη μια και την μέγιστη απαξίωση, χλευασμό και παντελή αδιαφορία στην διεκδίκηση των αιτημάτων μας από την άλλη και που αφορούν:

α) την νοσηλεύτρια /νοσηλευτή του ΕΣΥ που τσακίζονται καθημερινά στις κλινικές, στα Επείγοντα, στις Μονάδες βιώνοντας ένα διαρκές «σύνδρομο burn out»

από το κυκλικό ωράριο «απόγευμα-πρωί-νύχτα» που συνεχίζεται εδώ και δεκαετίες, κατα παράβαση της εργατικής νομοθεσίας, αλλά και

β) τις νοσηλεύτριες – νοσηλευτές στον ιδιωτικό τομέα υγείας, όπου τα ειδικά ζητήματα που

απασχολούνε τον κλάδο εκεί αφορούν πρώτα και κύρια την μισθολογική καθίζηση, τους συμπιεσμένους μισθούς προς τα κάτω σε όλη την προηγούμενη δεκαετία των μνημονίων καθώς και την μόνιμη προβληματική κατάσταση καθυστέρησης καταβολής του μισθού για μήνες.

Επιπλέον, η άθλια κατάσταση στην ιδιωτική υγεία θα επιδεινωθεί με το νέο νομοσχέδιο της κατάργησης του 8ωρου και με τη νομιμοποίηση της 10ωρης εργασίας, όπου θα κλιμακωθεί το φαινόμενο της απλήρωτης εργασίας.

Απέναντι σε όλα αυτά, απαιτούμε από την κυβέρνηση και το υπουργείο Υγείας να ακυρώσει την εκλογική διαδικασία που δρομολογεί στην ΕΝΕ στις 25/6 καθώς θα συμμετέχουν μόνο το 10-15% του συνόλου των συναδέλφων και δε θα μπορούν να εκφρασθούν οι υπόλοιποι συνάδελφοι εκλογικά. Η όποια διοίκηση τυχόν εκλεγεί θα είναι πάλι απλός παρατηρητής των εξελίξεων μη βάζοντας στο προσκήνιο τα δικαιώματα και τις ανάγκες των χιλιάδων συναδέλφων μας που εργάζονται στη δημόσια και ιδιωτική υγεία, αλλά και αυτών των χιλιάδων συναδέλφων μας που μετανάστευσαν στο εξωτερικό αντιμέτωποι με το φάσμα της ανεργίας και της κρίσης στην ελληνική επικράτεια.

Απαιτούμε από την κυβέρνηση και το Υπουργείο Υγείας να δρομολογήσει νέα εκλογική διαδικασία στην ΕΝΕ σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα εφόσον εγγραφούν όλοι οι συνάδελφοι αλλά και εφόσον επανεγγραφούν και ανανεώσουν τις συνδρομές τα μη ενεργά μέλη αυτή τη στιγμή.

Δηλώνουμε προς πάσα κατεύθυνση ότι:

Σαν Πρωτοβουλία Αγώνα Νοσηλευτών παλεύουμε να ξανανοίξουμε τη συζήτηση στους συναδέλφους για

1) τα δικά μας εργασιακά-επαγγελματικά δικαιώματα,

2) για ανθρώπινα ωράρια χωρίς το κυκλικό κάτεργο «απόγευμα-πρωί-νύχτα»,

3) για επαρκή στελέχωση στις κλινικές, στις εντατικές, στα τμήματα επειγόντων ώστε να εγγυηθούμε την ασφάλεια των ασθενών μας,

4) για ένταξη στα ΒΑΕ,

5) για μία Ενιαία Πανεπιστημιακή Νοσηλευτική Σχολή, 5) για ουσιαστικές αυξήσεις σε

μισθούς σε ΕΣΥ και ιδιωτική Υγεία και απαγόρευση της απλήρωτης εργασίας με ποινικές συνέπειες εφεξής.

Καλούμε τους συναδέλφους (ανεξαρτήτως πτυχίου ΠΕ-ΤΕ-ΔΕ) σε αγώνα για ένα αυριανό όραμα για την Υγεία σε έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση όπου το σύστημα Υγείας δεν θα είναι ιατροκεντρικό αλλά θα συμμετέχει η ομάδα υγείας με τον νοσηλευτή συμμέτοχο στον σχεδιασμό και την ανάπτυξη του με γνώμονα τις ανάγκες και τα δικαιώματα του ασθενή.